

Korte mededelingen

Naar aanleiding van het artikel over *Cochlearia pyrenaica* DC. (in *Gorteria* 4(11), 1969, p. 187—188) ontving de redactie de volgende mededeling:

Ik werd op het Lontzenerbachtal attent gemaakt door de heer Houtman, die in Enschede een dia-lezing hield en daarbij enthousiast vertelde over deze „botanische schatkamer”. Met Pasen 1968 was ik in Zuid-Limburg en ging natuurlijk even kijken. De *Lathraea* en de *Helleborus* die hij vermeldde vond ik niet, wel een prachtige voorjaarsflora zoals op de mooiste plekken van Zuid-Limburg met als „extra's” veel *Narcissus pseudonarcissus* en tot mijn verbazing een *Cochlearia*, die *C. pyrenaica* bleek te zijn.

Het bospad met aansluitend pad door de weiden is, zoals Houtman vermeldde en mij door omwonenden werd bevestigd, het oude tracé van een smalspoorbaantje, waarmee het zinkerts werd vervoerd. Langs het pad door de weiden vond ik dan ook *Thlaspi alpestre* var. *calaminare* in overvloed. Of de bodem daar overal zinkhoudend is dan wel gemorst erts de plantengroei heeft beïnvloed weet ik niet; Houtman vermoedde het laatste. Voor overstroming van de Geul of de Lontzenerbach lijkt het mij daar te hoog.

Cochlearia pyrenaica vraagt blijkbaar een heel specifiek milieu, zoals ook al blijkt uit het zeer schaarse voorkomen. Langs dat bosweggetje had hij blijkbaar zijn plekje wel gevonden; de vegetatie zag er door en door gezond en natuurlijk uit. Tussen haakjes, de bloeitijd is nog vroeger dan door U aangegeven; op 15 april 1968 bloeiden de eerste planten al, dus tegelijk met *Thlaspi*, gele en witte anemonen, *Corydalis solida* en narcissen. Een daarmee vergelijkbaar biotoop is m.i. dan ook op Nederlands gebied langs de Geul niet te vinden waaruit het kortstondige voorkomen te verklaren zou zijn. *Cochlearia pyrenaica* zal wat dat betreft wel in dezelfde omstandigheden verkeren als de gele monnikskap, die kort over de Belgische grens aan de Geul overvloedig voorkomt (of kwam) en in de loop van de tijd verscheen op verschillende plaatsen langs de Geul in Nederland, maar voorzover ik weet ook geen stand kon houden (behalve dan op één plaats bij Epen, Red.). De zaden worden wel meegevoerd en kiemen ook wel onder gunstige omstandigheden maar uitbreiding en definitieve vestiging zit er niet in.

Enschede.

J. Bol

Arachis hypogaea L. Planten van deze soort werden door KLOOS (in Ned. Kruidk. Arch. 1936, p. 460) al eerder vermeld van Amsterdam waar zij in september 1935 bloeiend gevonden werden op een adventiefsterrein. Sindsdien is mij geen hier te lande gevonden materiaal van deze soort onder ogen gekomen. Blijkbaar waren de omstandigheden in 1966 en 1967 weer gunstig voor de ontkieming van toevallig bij het vervoer neergevallen zaden. In die jaren werden nl. weer enige kiemplanten van *Arachis* aangetroffen op haventerreinen aan de Rijnhaven en de Waalhaven te Rotterdam.

S. J. van Ooststroom